ROZJÍMÁNÍ NA PRVNÍ SOBOTU V ÚNORU 2022

Hlásání Božího království a výzvu k obrácení

Ave Maria! Buď zdráva, Panno Maria, svatá Boží Rodičko, matko Ježíše a matko moje! Přišel den, přišel čas modlitby, o nějž Ježíš žádal Tvým prostřednictvím, dobrá Matko! Čas modlitby zadostiučinění za všechna rouhání a urážky, které bolestně zraňují Tvé Neposkvrněné Srdce. Matko, miluji Tě! Chci Tě těšit. Chci, pokud je to možné, přinášet úlevu v utrpení Tvému Neposkvrněnému Srdci, které tolik miluji, do kterého se toužím zahledět, ve kterém se chci skrýt. A v tomto úkrytu, v teple a čistotě Tvého mateřského Srdce, Maria, chci milovat Ježíše, plnit nejsvětější vůli Boha a sloužit svým bližním, zejména těm, kteří žijí daleko od Boha a jejichž spása je ohrožená.

Dnes jako každou první sobotu měsíce odpovídám na Tvoji výzvu, fatimská Paní, a odevzdávám Ti dobu 15 minut meditace na úmysl zadostiučinění. Maria, uč nás pravé meditaci Božích tajemství, plynoucích z víry. Nikdo nepoznal Ježíše lépe než Ty, Matko, nikdo nebyl víc spojen s Bohem a nebyl víc naplněn Duchem Svatým, než Ty.

Dnes chci rozjímat třetí tajemství světla: hlásání Božího království a výzvu k obrácení. Ačkoli se v názvu tohoto tajemství neobjevuje Tvé jméno, Maria, přece jsi v něm přítomná. Ježíš z Tvého domu vyšel hlásat evangelium. Od Josefa a od Tebe se jako člověk učil víře, modlitbě, životu s Bohem ve všednosti. Pán Ježíš dřív, než šel hlásat pravdu spásy, žil třicet let s Tebou, svou Matkou, pod střechou rodného domu. Pouze Ty znáš tajemství skrytého Ježíšova života. Spolu s Ním jsi se skryla i Ty, Maria. Nevíme téměř nic o tomto Ježíšově životě v rodném domě. Nevíme, jak jsi Ty tyto dny prožívala. Zda sis kladla otázku: kdo Ježíš je? Co sis v této době prožívané v Nazaretu myslela o slovech, která jsi uslyšela od archanděla Gabriela? To se jistě dozvíme v nebi, ale máme určitou stopu toho, co jsi dělala. Ve svém Evangeliu, v němž popsal nalezení dvanáctiletého Ježíše v chrámu, svatý Lukáš napsal: Maria však to všechno uchovávala v srdci a rozvažovala o tom. (Lk 2, 19). Ano, Ty jsi ustavičně rozvažovala a meditovala o Božích věcech, a proto, když přišel čas a Ježíš opustil Nazaret a rodný dům, aby se stal putovním učitelem, byla jsi na to připravená. Trpěla jsi, když ses s Ježíšem loučila? Myslím, že ano, protože přece každá matka trpí, když její dítě odchází z domova, aby začalo žít vlastním, dospělým životem. Mnoho matek, spojených silným poutem se svými dětmi, cítí jejich prožitky i na vzdálenost mnoha tisíc kilometrů. Panno Maria, Tvoje pouto s Ježíšem je mnohem silnější.

On je Boží Syn a Ty jsi Jeho matka. Miluješ Ježíše Neposkvrněným Srdcem, osvobozeným od veškerého hříchu a závislosti. Tvoje spojení s Ježíšem převyšuje všechny naše představy a možnosti chápání. Ty jsi svým mateřským srdcem pociťovala všechno, co Ježíš prožíval. Nebyla jsi v Ježíšově blízkosti, když učil, ale duchem, srdcem, myslí, touhou a láskou jsi s Ním byla vždy. Tvoje něžné

srdce prožívalo každou radost a spolu s Ním jsi pociťovala každou Jeho bolest. Byly rovněž chvíle, které jsi spolu s Ježíšem prožívala. Vždyť právě v synagoze v Nazaretu Ježíš četl úryvek z knihy Izaiáše a řekl, že právě na Něm se naplňují přísliby proroků; dal tak svým krajanům jasně na srozuměnou, že je Boží Syn. Ale co s tím udělali? Vyhodili Ježíše ze synagogy a chtěli Ho dokonce vyhnat na sráz hory a shodit dolů, aby se zabil. Byla jsi tehdy v synagoze? To nevíme. Pokud jsi přítomná nebyla, nepochybně k Tobě brzy dorazily zprávy o tom, co se stalo. O odmítnutí Ježíše, o tom, jak jím Jeho krajané pohrdli. Jak velká bolest musela tehdy zasáhnout Tvoje Neposkvrněné srdce. Tvůj Syn byl opovrhovaný a odmítnutý na stejném místě, kde archanděl Gabriel zvěstoval Jeho narození. Ty jsi věděla, kdo Ježíš je. Věděla jsi, jakou láskou miluje každého člověka, jak miluje své krajany a jak trpí proto, že je ve svém domově, ve své vlasti nepochopený a odmítnutý. Věděla jsi, že ti, kteří Ježíše odmítají, se uzavírají vůči Boží lásce a daru spásy a otevírají srdce věčné záhubě. Modlila jsi se, určitě ses modlila za ty, kteří Ježíše nepochopili a neuměli Ho přijmout – aby prozřeli, a aby, když přijmou milost víry, kterou Bůh štědře uděluje, vešli na cestu spásy, aby Spasitelova krev, která za ně bude prolitá, nebyla promarněná. Aby Ježíšova oběť přinesla tisícinásobné plody.

Věděla jsi, Panno Maria, že když Ježíš káže evangelium a putuje po cestách Svaté země, plní vůli Otce. Jako Ježíš jsi souhlasila s Boží vůlí a žila jsi proto, abys ji ve všem plnila. V této touze jsi byla blahoslavená – to znamená šťastná. Třebaže lidé nechápali (a většinou dále nechápou!), jak velice Tě Ježíš miloval a miluje – Tys věděla, že žádné Jeho slovo Tě neznevažuje, neumenšuje Tvou roli Matky Božího Syna. Jistě si, Maria, vzpomínáš na tu událost, kterou popsal mezi jinými ve svém Evangeliu sv. Marek: Přišla jeho matka a jeho příbuzní. Zůstali stát venku a dali si ho zavolat. Kolem něho sedělo plno lidí. Řekli mu: „Tvoje matka a tvoji příbuzní se venku po tobě ptají!“ Odpověděl jim: „Kdo je má matka a moji přibuzní?“ A rozhlédl se po těch, kteří seděli dokola kolem něho, a řekl: „To je má matka a to jsou moji příbuzní! Každý, kdo plní vůli Boží, to je můj bratr i sestra i matka.“ (Mk 3, 31-35). Co jsi, Panno Maria, cítila, když jsi slyšela tato Ježíšova slova? Cítila jsi se opomenutá, nedoceněná? V žádném případě. Tvoje srdce bilo v rytmu Ježíšova Srdce a věděla jsi, že to jsou slova adresovaná Tobě, že v nich Ježíš ukazuje Tvou skutečnou velikost a důstojnost. Důstojnost matky podle těla, která se stala snoubenkou a učednicí podle Božího Ducha. Jak velice Tě musela potěšit tato Ježíšova slova. Určitě i tato slova jsi přijala do svého srdce a dlouho o nich rozjímala. Dovol tedy, abych se zastavil u smyslu těchto slov, abych víc pochopil jejich smysl.

Buď, Matko moje, se mnou a učiň, aby mi zamyšlení podle rozjímání sv. Augustina pomohlo víc Tě poznat a víc si Tě zamilovat. Svatý Augustin napsal: Prosím vás, moji bratři, především pečlivě rozvažte to, co řekl Pán, když vztáhl ruku k učedníkům: „Hle, moje matka a moji bratři! Kdo činí vůli Boží, to je můj bratr, má sestra i matka.“ Neplnila snad Otcovu vůli Panna Maria, která uvěřila slovům anděla, vírou počala a byla vyvolená, aby se Jejím prostřednictvím mezi lidmi narodila naše spása, a byla stvořená Kristem dřív, než se z Ní narodil? Svatá Panna Maria plnila vůli Otce v nejvyšší

míře, ale Její větší zásluha spočívala v tom, že byla víc Kristovou učednicí než Kristovou matkou. Větší štěstí je být učednicí Krista než matkou Krista. Maria je blahoslavená, protože nosila ve svém lůně Učitele dřív, než Ho porodila.

Panno Maria, jsem velmi vděčný sv. Augustinovi za toto jeho rozjímání o Tobě. Uslyšela jsi Ježíše, který učil, že Jeho bratrem, sestrou a matkou jsou ti, kteří plní Boží vůli; a moje srdce – jak doufám osvícené milostí Ducha Svatého – prožívá, že Tvoje radost a štěstí se zrodily z jistoty, že každý tak jako Ty, Matko, může být zcela spojen s Ježíšem vírou a plněním Boží vůle. Nikdo z nás nedojde milosti Božího mateřství. Žádná jiná žena kromě Tebe, Panno Maria, nepočne z Ducha Svatého a neporodí Ježíše jako malé nemluvně. Ale každý z nás, každý člověk, každá žena i každý muž může být učedníkem Ježíše, jeho bratrem, sestrou, matkou, přítelem, a to duchovním způsobem. Ó, jak velká musela být Tvoje radost, když jsi v plnosti uviděla, že Bůh chce každému dát plnost milostí, a každého povolává k úplnému spojení s Bohem. Uč mě, prosím, takové víře. Víře v Boží nekonečnou lásku a milosrdenství, které si nikoho neoškliví, nikoho neodmítá a nikoho nezatracuje, ale každého chce přivinout k srdci, každého spasit a posvětit.

Matko moje, když poznávám Ježíše hlásajícího evangelium, odhaluji zároveň pravdu, že Ty jsi v plnosti žila tím, co Ježíš hlásal. Současně vidím, že Tvůj plně evangelijní život byl prostý, chudý, obyčejný jako všednost a naplněný vším, co je lidské. Jako každý člověk jsi zažívala radost i smutek, trápení i štěstí. Ale Tvoje tajemství spočívá v tom, že v každé zkušenosti, v každé vteřině života jsi byla zcela soustředěná na Boha, na Jeho vůli a Jeho přání. Musím se, žel, se studem, upřímnou lítostí a zkroušeným srdcem vyznat, že já se příliš často soustřeďuji na sebe. Na svá přání, myšlenky, bolesti, radosti a trápení. Maria, Matko moje, prosím, osvoboď mě ode mě. Pomoz mi odtrhnout se od sebe a zcela se soustředit na Ježíše. Nauč mě žít evangeliem. Nauč mě hledat, poznávat a plnit Boží vůli. Vím, že Ty mě můžeš naučit vnitřnímu životu. Životu plně oddanému Bohu. Aby se ve mně a ve všech lidech světa naplnilo tajemství hlásání evangelia a milosti obrácení. Panno Maria, Matko moje, miluji Tě! Amen.